

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 145/20
V Luxemburgu 24. novembra 2020

Rozsudok v spojených veciach C-225/19 a C-226/19
R.N.N.S. a K.A./Minister van Buitenlandse Zaken

Členský štát, ktorý prijme rozhodnutie o zamietnutí udelenia „schengenského“ víza z dôvodu námietky vznesenej iným členským štátom, musí v tomto rozhodnutí označiť dotknutý členský štát a uviesť konkrétny dôvod zamietnutia založený na tejto námietke spolu s prípadnými dôvodmi tejto námietky

Egyptský štátny príslušník s bydliskom v krajine svojho pôvodu (vec C-225/19) a sýrska štátna príslušníčka s bydliskom v Saudskej Arábii (vec C-226/19) podali na Minister van Buitenlandse Zaken (minister zahraničných vecí, Holandsko, ďalej len „minister“) žiadosti o udelenie „schengenského“ víza¹, aby mohli navštíviť svojich rodinných príslušníkov, ktorí bývajú v Holandsku. Ich žiadosti však boli zamietnuté a toto zamietnutie im bolo v súlade s vízovým kódexom oznámené prostredníctvom štandardného formulára², ktorý obsahuje jedenásť políčok určených na zaškrtnutie príslušného dôvodu. Vzhľadom na to, že v tomto prípade bolo zaškrtnuté šieste políčko, bolo zamietnutie udelenia víza vysvetlené skutočnosťou, že dotknuté osoby sa považujú za hrozbu pre verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť, verejné zdravie alebo pre medzinárodné vzťahy ktoréhokoľvek členského štátu.³ Toto zamietnutie udelenia víza vyplývalo z námietok vznesených Maďarskom a Nemeckom, na ktoré sa holandské orgány obrátili v rámci predchádzajúcej konzultácie upravenej vízovým kódexom.⁴ Formulár však neobsahoval žiadne spresnenie, ktoré by dotknutým osobám umožnilo zistiť, o aké členské štáty ide, konkrétny dôvod zamietnutia zvolený zo štyroch do úvahy prichádzajúcich dôvodov (hrozba pre verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť, verejné zdravie alebo pre medzinárodné vzťahy), alebo dôvody, na základe ktorých boli za takú hrozbu považovaní.

Dotknuté osoby podali ministrovi sťažnosť, ktorá bola zamietnutá. Podali teda opravný prostriedok⁵ na Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (súd v Haagu, zasadajúci v Haarleme, Holandsko), v ktorom tvrdili, že im nie je poskytnutá účinná súdna ochrana, keďže nemôžu tieto rozhodnutia po vecnej stránke napadnúť. Tento súd rozhodol položiť Súdnemu dvoru otázku týkajúcu sa odôvodnenia, ktoré musí obsahovať rozhodnutie o zamietnutí udelenia víza, pokiaľ je toto zamietnutie odôvodnené námietkou vznesenou iným členským štátom, ako aj pokiaľ ide o možnosť súdneho preskúmania tohto dôvodu zamietnutia v rámci opravného prostriedku podaného proti rozhodnutiu o zamietnutí udelenia víza a rozsahu takého preskúmania.

Posúdenie Súdnym dvorom

Po prvé Súdny dvor rozhodol, že členský štát, ktorý prijal rozhodnutie o zamietnutí udelenia víza z dôvodu námietky vznesenej iným členským štátom, musí v tomto rozhodnutí označiť tento

¹ Víza na tranzit cez územie členských štátov alebo plánované pobyty na ich území, ktorých dĺžka počas ľubovoľného šesťmesačného obdobia nepresahuje tri mesiace. Toto vízum je udelené členským štátom podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 243, 2009, s. 1), zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 610/2013 z 26. júna 2013 (Ú. v. EÚ L 182, 2013, s. 1) (ďalej len „vízový kódex“).

² Formulár uvedený v prílohe VI vízového kódexu, na ktorý odkazuje článok 32 ods. 2 tohto kódexu.

³ Dôvod zamietnutia upravený v článku 32 ods. 1 písm. a) bode vi) vízového kódexu.

⁴ Predchádzajúce konzultácie upravené v článku 22 vízového kódexu.

⁵ Opravný prostriedok podľa článku 32 ods. 3 vízového kódexu.

posledný uvedený členský štát a uviesť konkrétny dôvod zamietnutia založený na tejto námietke, spolu s prípadným uvedením základu dôvodov tejto námietky.

V tejto súvislosti Súdny dvor zdôrazňuje, že vlastnosti opravného prostriedku podaného proti rozhodnutiu o zamietnutí víza sa tak musia určiť v súlade s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie, ktorý zaručuje právo na účinný prostriedok nápravy. Na základe tohto článku musí mať dotknutá osoba možnosť zoznámiť sa s dôvodmi rozhodnutia prijatého voči nej buď prostredníctvom prečítania samotného rozhodnutia, alebo prostredníctvom oznámenia týchto dôvodov na základe jej žiadosti. Okrem toho Súdny dvor uvádza, že hoci je odôvodnenie týkajúce sa šiesteho políčka štandardného formulára vopred definované, príslušný vnútroštátny orgán je povinný v rubrike s názvom „Poznámky“ uviesť potrebné informácie. Okrem toho Súdny dvor poznamenáva, že existuje nový štandardný formulár, v ktorom sú jednotlivé možné dôvody zamietnutia, ktoré boli predtým uvedené bez rozlíšenia, od seba odlíšené.⁶

Po druhé Súdny dvor rozhodol, že súdy členského štátu, ktorý prijal rozhodnutie o zamietnutí udelenia víza z dôvodu námietky vznesenej iným členským štátom, nemôžu preskúmať materiálnu zákonnosť tejto námietky. Práve preto musí členský štát, ktorý prijal rozhodnutie o zamietnutí udelenia víza, v tomto rozhodnutí tiež označiť orgán, na ktorý sa žiadateľ môže obrátiť, aby sa dozvedel o opravných prostriedkoch, ktoré sú na tento účel k dispozícii v členskom štáte, ktorý vzniesol námietku.

Predtým, ako Súdny dvor k takému záveru dospel, najprv zdôraznil, že predmetom preskúmania vykonávaného súdmi členského štátu, ktorý prijal rozhodnutie o zamietnutí udelenia víza, je posúdenie zákonnosti tohto rozhodnutia. Príslušné vnútroštátne orgány však majú pri skúmaní žiadostí o víza širokú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o podmienky uplatňovania dôvodov zamietnutia stanovených vízovým kódexom a hodnotenie relevantných skutočností. Súдне preskúmanie tejto miery voľnej úvahy sa preto obmedzuje na overenie, či sa napadnuté rozhodnutie opiera o dostatočne pevný skutkový základ, a na uistenie sa, že nedošlo k zjavnému pochybeniu. Pokiaľ je v tejto súvislosti zamietnutie udelenia víza odôvodnené skutočnosťou, že iný členský štát proti jeho vydaniu namietal, musia mať tieto súdy možnosť ubezpečiť sa, že predchádzajúca konzultácia s inými členskými štátmi opísaná vo vízovom kódexe sa uplatnila správne, a predovšetkým overiť, či bol žiadateľ správne označený ako osoba, na ktorú sa dotknutá námietka vzťahuje. Navyše musia mať tieto súdy možnosť overiť, že boli dodržané procesné záruky, ako je povinnosť odôvodnenia. Naproti tomu preskúmanie dôvodnosti námietky vznesenej iným členským štátom prináleží vnútroštátnym súdom tohto iného členského štátu.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdného dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

---

⁶ Príloha III nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1155 z 20. júna 2019, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 810/2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex) (Ú. v. EÚ L 188, 2019, s. 25).